

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 449
Marți,
8
septembrie
1992
5 lei

Informați-vă și înțelegeți

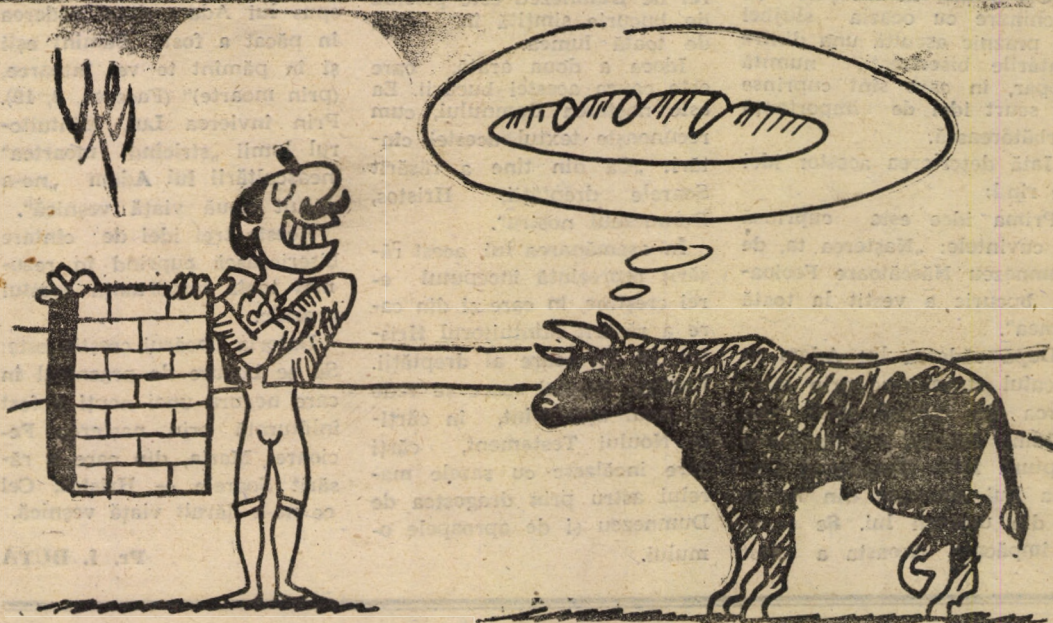
Ascultați în continuare posturile de radio BBC și Europa Liberă. Astfel, pentru această campanie electorală, în fiecare duminică, la orele 18 și 21, se va difuza un interviu cu unul dintre candidații la președinția țării. Primul avut în vedere, a fost Gheorghe Funar, primarul Clujului. În ciuda unor sugestii grafice — GYÖRGY FUNAR — puse în circulație de către revista „Nu” dintr-un cimitir — incorporare în material cu durabilitate a unei Koiné româno-maghiare, sesizată astăzi de conștientul nostru Constantin Iorgulescu în articolul Unguro-Valahia din „Puncte Cardinale” dar precedată de cîteva zeci de proiecte românești de federalizare, este un nume românesc atestînd ponderea meseriașilor în societatea noastră: dogar, plugar, pietrar, zidar, funar etc. Al doilea a fost Ion Iliescu, președintele țării. Ambii au realizat un discurs mozaic din cioburile unei instrucții intelectuale deficiente. Dacă mii, sute de mii sau milioane de români, ca de altfel și de unguri, pot fi ademiniți de asemenea idei simple și primitive, explicația constă în nivelul jalnic de coborît al educației realizate de către comunism. În retragere i se dau legitimități de circumstanță. Programul domnului Funar mustește de socialism nedecarat și de naționalism răstît. Are toate trăsăturile național socialismului. Receptivitatea lui este una pentru nazism. Un Goebels de Feleac.

Programul domnului Iliescu se chinuie să se coaguleze pe sublinierea meritelor asociativității economice. Neavînd curajul să spună că este vorba de asocierea socialistă rămîne în corporatismul fascismului italian. Un Mussolini de Cotroceni.

În această lună, șase dintre noi concurează spre a INCORPORA pentru următorii ani funcția care reprezintă constituțional principiul monarhie.

Ca să fii îndreptățit moral față de semenii dvs. în exercitarea volului este necesar să vă informați și să înțelegeți ce vi se promite și ce vi se pregătește. Informați-vă și înțelegeți.

Ion UNGUREANU

Citiți în pag. 3

- ◆ Cine seamănă vînt
- ◆ Președinte, rege, împărat

Comitetul Sindicatului din S.C. „SIMPA” S.A. Sibiu

MEMORIU

Solicitînd schimbarea din funcție a directorului — ec. Dudău Ion — motivînd acest lucru în cele ce urmează:

Cu ocazia evenimentelor din decembrie 1989 și-a mobilizat o serie de oameni pe care i-a îndrumat și sfătuit cum să procedeze pentru schimbarea directorului de atunci, promițînd diverse lucruri, mai multe libertăți oamenilor, un mai bun climat în întreprindere și altele de acest gen. Bineînțeles și-a atins scopul și a fost numit director. După această dată și-a arătat adevărata față, în sensul că au început șicanele contra unor oameni „adepti” ai fostului director, astfel a fost schimbat din funcție — fără motiv — șeful birou P.I.R., ec. Ciolan Felicia, om cu vechime și experiență în întreprindere și în funcție înlocuită cu Bunea Nicolae.

A fost schimbat și șeful Dispeceratului de pline — Sudițu Gerda — tot fără motiv — dar „omul fostului director”, aceasta urgent a și plecat din întreprindere.

Tot fără motiv a fost schimbată de la Dispecerat Dicu Teodora — veche în dispecerat — și dată vînzătoare la un centru de pline și aduse alte persoane în loc.

Directorul Dudău Ion a procedat urgent la angajarea unor oameni noi din afara întreprinderii — relații-pile — ex. ca: șef birou A.D.T. a fost angajat Borțan Dumitru fost activist la Comitetul Județean PCR, d-na Răpăș Floare tot la Biroul A.D.T. și alții în timp ce au fost disponibilizați oameni cu vechime în întreprindere.

Și-a adus secretară pe fosta secretară a directorului de la T.T.S. De ce? Există destule absolvenți de liceu în întreprindere care puteau îndeplini această funcție. Nu știm dacă posturile au fost anunțate și ocupate prin concurs? S-a respectat legislația în vigoare? Dl. Dudău după ce s-a văzut în funcție a demonstrat că face ce vrea cum de altfel s-a pronunțat de mai multe ori și afirmînd că nimeni nu-i poate face nimic, că este prieten cu Prefectul județului, Năn Nicolae, și cu Ministrul Arsenie de la M.A.I.A. București.

În 24 august 1992, prin Decizia nr. 241 a fost numită Comisia de disponibilizare a personalului, dar pînă la a-

(Continuare în pag. a III-a)

LIDER SINDICAL,
Iacob Dumitru

UNGURO-VALAHIA (III)

Eram la Aiud, izolat într-o celulă pentru că făceam greva foamei. Brusc s-a tras zăvorul și în pragul ușii a apărut mare, puhav și „la fâlcii umflat și buget” colonelul Collier, comandantul închisorii. Eu, foarte pîrpiriu în tinerețe, după șase ani de temniță, cit executasem pînă la acea dată, nu cîntăream mai mult de treizeci și cinci de kilograme, avînd deci cam o treime din greutatea distinsului personaj ce venea să mă vadă.

Era la sfîrșitul lui noiembrie. Celula era goală și înghețată. Nu aveam înăuntru decît o rogojină. O pătură mi-o dădeau rumai noaptea și mi-o luau dimineața. Că să nu îngheț eram nevoit să mășălăuiesc tot timpul; în limita spațiului. M-am oprit în fața colonelului și am așteptat. El mă privea cu un fel de rinjet. Dar risul lui pălea pe măsură ce mă uitam și eu la el. După două zile de post negru, în frig, uitîndu-mă la ce aveam în față, sigur că n-o puteam face cu prea multă căldură. Nu știu ce fel de uitătură aveam. Și în alte condiții, pentru un om flămînd, atîta carne ar fi prezentat interes. Ne uitam unul la altul într-un fel de luptă de studiu. Eu eram ri-

gid, curios, dar deloc neliniștit. Pe fața lui însă, în locul zîmbetului arrogant își făcea loc, pe măsură ce secunde treceau, o uimire speriată. Colțul buzelor i se coborau, bărbia gelatinoasă începea să-i tremure, vizibil începea să intre în panică. De ce? Că să-i fi fost frică de mine era o idee caraghioasă. Dar spaima lui, se vedea lămurit, în acea prelungită clipă. Știam bine că arăt ca o zdreanță de om, ca unul, oricare, din cei mulți pe care colonelul și cu mina lui, se spunea, îi trimitea pe lumea cealaltă cînd, într-un timp, fusese și mai mare în ierahia schingiitorilor neamului românesc. Cu toate acestea, în acel moment, în acea înfruntare de priviri el era cel învins, cel cuprins de ceva ca o teroare. Știam, auzisem multe despre puterea spiritului asupra materiei, dar era pentru prima dată cînd o simteam direct, cînd eu însumi o exercitam. În acea clipă eram conștient că am putere și că grașul e cuprins de frisoane cu toate că poate să mă strivească făcînd un singur semn: lucru pe care de altfel l-a și făcut, după ce și-a revenit. Dar asta e altă poveste.

Mi-am adus aminte de acest episod auzind că episcopul

Laszlo Tökes îl înfruntă pe Ion Iliescu făcînd greva foamei.

După apariția primelor două părți (I și II), ale articolului meu „Unguro-Valahia”, am fost, firese, supus unui număr de critici. În replică n-am făcut decît să ofer argumentele mele acelor ce mi-au opus argumentele lor. M-am simțit, însă, absolvit de obligația de a da un răspuns celor ce, ca dl. Mihai Racoviteanu, dovedeau, în textul lor, carente de logică. Fraze ca: „...nu-l cunosc, însă îi pot ghici profesiunea; nu este istoric...” îl situează pe autor în perimetrul unui umor care ne este străin și de care, nu dispunem de cinismul să ne ocupăm.

Întregul articol, din care prezentul este partea a treia, are intenția, mărturisită, să fie o pledoarie pentru o conviețuire pașnică, de lungă durată, pentru o împăcare pe termen lung între români și unguri, pentru crearea unei stări de înțelegere în pace, singura ce poate duce la dez-

(Continuare în pag. a IV-a)

Constantin IORGULESCU

NICOLAE MANOLESCU în județul Sibiu (I)

În zilele de vineri, sîmbătă și duminică, s-a aflat în județul nostru, într-o scurtă campanie electorală, domnul Nicolae Manolescu, profesor universitar, președinte al P.A.C. și candidat pentru Senat din partea Convenției Democratice. În ciuda vremii nefavorabile, cetățenii județului nostru s-au arătat deosebit de interesați de realitatea politică a țării. Turneul s-a

desfășurat în localitățile Medias, Mohu, Mîrșa, Sibiel și Miercurea Sibului.

Medias

În preajma amiezii zilei de sîmbătă, 5 septembrie, în plața de lîngă Primăria orașului Medias, în ciuda vîntului rece, mai multe sute de oameni s-au strîns pentru a participa la mîtingul Convenției Democratice. După cuvintele introductive rostite de dl.

Septimiu Sirbu (candidat la Senat), dl. ing. Ioan Moisin (candidat pentru Camera Deputaților) a evocat situația gravă în care se află țara în aceste momente. „E inadmisibil ca după pierderea Basarabiei și Bucovinei să asistăm din nou la trădarea patriei”.

(Continuare în pag. a IV-a)

Marius GHEORGHIU

Partidul Democrat Agrar din România
Filiala Sibiu

Către,
Redacția Ziarului „21 RADICAL”

ÎN LEGATURĂ CU POLEMICA APĂRUTĂ ÎN PRESĂ ÎNTRE DOMNII CĂTOIU ILIE ȘI MAXIM AUREL, VĂ FACEM CUNOSCUT CĂ, P.D.A.R. FILIALA SIBIU, NU ARE NICI UN AMESTEC, NU ÎNTRĂ ÎN ACȚIUNILE NOASTRE DE PROPAGANDĂ ELECTORALĂ ȘI CĂ, ACEASTĂ ACȚIUNE ESTE DIRECT PERSONALĂ A DOMNULUI CĂTOIU ILIE.

COMITETUL DIRECTOR

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Cînd prin vii atîrnă ciorchini de struguri, cînd prin livezi se coc prunele brumării — la 8 septembrie — calendarul nostru creștin ortodox indică cu litere roșii: Nașterea Maicii Domnului.

Cei strînși în lăcașuri de închinare cu ocazia slujbei de praznic ascultă una dintre cîntările bisericești, numită tropar, în care sînt cuprinse pe scurt idei de importanță sărbătorească.

Iată descrierea acestor idei pe rînd:

Prima idee este cuprinsă în cuvintele: „Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea”.

După căderea lui Adam în păcatul strămoșesc prin mîncarea din pomul oprit din grădina raiului, s-a produs o ruptură între Creator și creația Lui compusă din Adam și din urmașii lui. Se cerea o împăcare. Aceasta a fost

realizată prin jertfa de pe Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos. Pentru ca acest Fiul al lui Dumnezeu să vină în lume, avea nevoi de naștere din Fecioara Maria. În acest caz, nașterea Născătoarei de Dumnezeu este pricină de bucurie simțită în inimi de toată lumea.

Ideea a doua arată, care este cauza acestei bucurii. Ea este nașterea Domnului, cum recunoaște textul acestei cîntări: „Că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru”.

În asemănarea lui, acest răsărit reprezintă începutul erei creștine, în care și din care a răsărit Mintuitorul Hristos, ca un soare al dreptății. Lumina acestui soare se vede în noul așezămînt, în cărțile Noului Testament, cărți care încălzesc cu razele marelui astru prin dragostea de Dumnezeu și de aproapele omului.

A treia idee demonstrează acțiunea Soarelui dreptății, care: „Dezlegînd blestemul, a dat binecuvîntare și stricînd moartea ne-a dăruit nouă viață veșnică”.

Blestemul lui Dumnezeu spus lui Adam după căderea în păcat a fost: „Pămînt ești și în pămînt te vei întoarce, (prin moarte)” (Facerea, 3, 19). Prin învierea Lui, Mintuitorul lumii „stricînd moartea” neascultării lui Adam „ne-a dăruit nouă viață veșnică”.

Aceste trei idei de cîntare bisericească cuprind în rezumat toată importanța acestui praznic.

Datoria fiecărui creștin este: Să se bucure de praznicul în care negura unei nopți a fost înlăturată prin nașterea Fecioarei Maria, din care a răsărit Soarele — Hristos, Cel ce ne-a dăruit viață veșnică.

Pr. I. BUTA

Chemare pensionarilor

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR din SIBIU are, la data actuală, 11 000 de membri.

Obiectivul principal al activității ei, conform prevederilor Statutului, este sprijinirea materială, socială, medicală și culturală a tuturor membrilor săi. Ei beneficiază de următoarele avantaje:

— acordă împrumuturi bănești rambursabile pînă la suma maximă stabilită de Adunarea Generală, de 30 000 lei, cu dobîndă de 6% pînă la 10 000 lei, 8% de la 10 000 la 15 000 lei și de 10% de la 15 000 lei la 30 000 lei pe un an și în 18 rate lunare.

— acordă ajutor social, nerambursabil pensionarilor cu pensii pînă la 5000 lei, cu valoare de 800—1000 lei, o singură dată pe an, fiind necesară o vechime de 3 ani minimum ca membru al casei.

— restituie între 800—1000 lei din costul unui bilet de tratament celor care au o pensie de pînă la 5000 lei și o vechime de 3 ani ca membru al casei.

— asigură prestarea unor servicii cu prețuri reduse, folosind munca unor pensionari meseriași, membri autorizați ai casei noastre.

— acordă asistență medicală prin cabinete proprii ale casei: consultații, control tensiune, trimiteri la alte instituții medicale, rețete cu reducere de 50%, garantează primirea de medicamente gratuit.

— organizează activități culturale de 4 ori pe săptămîna la cluburile casei.

— organizează excursii în țară și străinătate la prețuri avantajoase.

— asigură în limita posibilităților, bilete de tratament la stațiuni balneare din țară.

Adunarea generală a CARP Sibiu din 20 iunie 1992, a hotărît ca membrii casei noastre

tre să beneficieze și de alte avantaje:

— menținerea cotizației de membru al casei la nivelul de 1% din pensia actuală, iar nivelul maxim al cotizației de membru al casei să fie de o pensie lunară, la membrii nepensionari acest nivel este de 1/2 din pensia soțului.

— contribuția lunară la ajutorul de deces să fie de 30 lei și ajutorul de deces să se majoreze cu 100% în raport cu anii parcurși de la data înscrierii ca membru al casei pînă la deces astfel cine a avut 750 lei la un an vechime să primească acum 1500 lei, la 2 ani vechime — 2000 lei, la 10 ani vechime — 8400 lei, la 17 ani vechime — 12 000

lei, la 35 ani vechime — 19 000—20 000 lei.

Casa noastră mai vine în ajutorul membrilor săi și prin confecționarea de sicrie, la un preț de cost cu 2000 lei mai mic față de prețurile practicate în oraș prin bunăvoința d-lui Cristea Ilie, domiciliat în Sibiu, Calea Poplăcii nr. 44.

Doamnele și domnii care au devenit sau vor deveni pensionari, să poștească la sediul nostru din Sibiu, P-ța Mare nr. 8, et. I, cu buletinul de identitate, cuponul de pensie și 200—300 lei pentru a deveni membri ai CARP Sibiu. Pentru informații suplimentare, adresați-vă zilnic, între orele 9—13 conducerii.

PREȘEDINTE,
Toma Jean

Stefan MIHAI

La Tîrgul Olarilor

Dimineața zilei de duminică a părut a fi cea a unui sfîrșit de toamnă. Un vînt rece și măbădăos, doborînd castane și ramuri uscate, luînd din cîind în cîind și pălării de pe cap, a dus ca pe-o frunză uscată amîntrea zăpușelilor trecute. Poate să și ploaie, și, totuși, Piața Mică e inundată de meșteri populari de toate soiurile, deși drept cap de afiș trece olarul. Trotuarul, care începe de sub turn, e acoperit de produse din lemn clopit, copii pentru frămîntat, spălat sau legănat, linguri de bătut vinețe sau copii neastîmpărați, solnițe, satire. Iordan Veta, din Băbeni, a fost prevăzător și și-a luat pufoaica, astfel că în loc să-și sufle în pumri ca alții, își poate permite să fie mai vorbăreț. Ea vinde, bărbat-su cioplește, dar cu lemnul e tot mai greu. Anul ăsta l-au rostuit din Aiud. Le trebuie tei, salcîm, nu brad. Au venit așa, de la ei, neanunțați, că știu toate tîrgurile. Cu toate că am ajuns și pe platoul de expunere, încă n-am dat de olari, la intrare întîmpinîndu-mă fotolii și mese din răchită împletită, țigani purtînd de toartă cazane de fier rufe. Anton Căldăraru, din Bratei, are la picioare pisăloage, ibrice, iar în mină o centură țintată, de strîns mijlocul fetelor. E gata să meargă după mine tot tîrgul, doar

i-oi cumpăra ceva, dar un pișălog costă 10 000 de lei, bani pe care-i vîd mai buni pentru stat la cozi. Observ ceramiști de Piața Cibin, oarecum comuni, de toate zilele, așa că mă opresc, recunosc, cu toată delectarea, în

Reportajul de duminică

fața figurilor ceramice ale lui Nicolae Diaconu din Codlea, reprezentînd, c-un umor fin, de extracție Tindală și Păcală, oameni din lumea satului. La recenta expoziție a meșterilor populari găzduită de Muzeul din Dumbrăvă, i-a fost achiziționată întreaga galerie de personaje reprezentînd momentul vînzării de către Nică a puzelei din tei, piesele luînd drumul Japoniei. Conversația ne este întreruptă de vizita „omagi-ală” pe care i-o face artistului, d-l Corneliu Bucur, directorul Muzeului Civilizației Populare, prilej de care profit pentru a-l ruga să-mi facă o comparație între edițiile de început ale tîrgului și cea de față. „La tîrgurile

de început s-a mers pe valorile estetice, pe caracterul de mesaj al satului adresat orașului. Acum sesizez o reciclare a produsului popular în sensul că și-a redobîndit funcția utilitară. Și nu numai atît, dar îi vîd pe artiștii plastici catalizați de lumea satului, de mitologia lui, căutînd aici experiențe tehnice și unghiuri estetice”.

În continuarea raltei a fost imposibil să trec cu vederea produsele lui Florin Colibaba din Rădăuți, forma lor elegantă, lucirea smalțului și verdele pal, de mugure, al desenselor reținîndu-l pe toți vizitatorii. Din cele 25 de ediții n-a lipsit decît de la una, cea de anul trecut. Vinde bine și în străinătate, în Germania, în Franța, dar nu în tîrguri ca aceste, că acolo nu se fac.

Pe partea din dreptul Muzeului Farmaciei stau vîlcenii din Horezu, Dumitru Mischiu, Liviu și Gheorghe Iorga, Victor Ogrzeanu, dar și Gheorghe Ciurea din Vlădești, cu numele scris pe o bucată de carton, așa cum bine ar fi fost să aibă toți. Undeva, amestecată printre ei, distonînd cu acuratețea produselor lor, o femeie expune farfurioare din care „ciugulesc apă” niște păsărele indefinibile, vase pe care se încolăcesc, asemenea iederei, flori aducînd, prin lipsa de naturalețe a culorilor, cu cele de plastic. Ciudat nu duce lipsă de cumpărători, semn al unei frenezii a cumpărării și al faptului că noul poartă și kitschul.

Mai e o jumătate de oră pînă la 11, cînd se vor anunța meșterii populari premiați, și piața e tot mai aglomerată. Acum, ca să ajungi în „prima linie” trebuie să aștepti, să primești un cot-două, să privești printre două trupuri și să te rogi să nu te pună „spatele” pe burtă. De undeva, din stînga mea o blondă iese din înghesuială purtînd în palmă un purcel de mărimea unei cutii de chibrituri. Se îndreaptă către o prietenă și încă de departe îi strigă: uite dragă, am luat un Păunescu.

Stefan MIHAI

Marti, 8 septembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități. • Meteor. 10.20 Agenda electorală. 10.30 Calendarul zilei. 10.40 Transmisiunea directă a slujbei religioase „Nașterea Maicii Domnului”. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Interferențe.

13.30 Muzica pentru părinți. 14.00 Actualități. • Meteor. 14.20 Tradiții... marinărești. 14.50 Avanspremieră TV. 14.55 Televacanța școlară. 15.30 Cursuri de limbi străine. 16.00 Miniaturi muzicale românești. 16.30 Conviețuiri. 17.00 Actualități. 17.05 Forum. 17.25 Cultura în lume. 17.55 Salut, prieteni! 18.55 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. „Michel Vaillant”. 20.00 Actualități. 20.35 Teatru TV. „O noapte furtunoasă”. 21.40 Căntonețe celebre la malul mării. 22.00 Studioul electoral. 23.00 Actualități. 23.20 Sport. 23.30 Închiderea programului.

Reîncarnări?

În ziarul local **Tribuna** sînt publicate, în serial, ample extrase din „memoriile lui Al. Vaida-Voevod. O inițiativă, desigur, salutară, deși s-ar fi convenit ca încă de la început să i se ofere cititorului cîteva date despre manuscris (este text autograf? cînd a fost redactat? în posesia cui se află manuscrisul?). Ciudat este că fragmentele respective, „absolut inedite”, sînt semnate **Mihai RACOVITAN**. Să fie vorba de vreun pseudonim ori să se fi reîncarnat sub acest nume „controversatul” om politic? Sau prolificul colaborator al **Tribunei** — care aproape număr de număr ne povestește (pre limba lui, într-un stil cenușiu, redundant, viscos) sau copiază infatigabil texte „din alte vremi” (sic!) — e cuprins el însuși de miracolul reîncarnării și de închipuie **Al. Vaida-Voevod**? Oare dl. M.R. care se îndeltnicește cu o istorie popularizată (chiar îi place cum serie?), nu știe că un istoric adevărat nu poate ignora cîteva norme etice și științifice ale publicării unor astfel de texte? că a nu respecta asemenea cerințe elementare înseamnă a cocheta cu ama-

torismul cam dubios și pîn-găritor? Inițial ne promise-se chiar și cîteva „comentarii personale” (nu impresionale!), dar în cele din urmă s-a răzgîndit, reproduce masiv din „memorii”, face doar unele adnotări inoportune, naive, și semnează triumfalnic **Mihai RACOVITAN**. Nu ne rămîne decît să așteptăm „comentariile lui Vaida-Voevod.

Din ambiția de a-l actualiza printr-o evocare atît de înaripată, dl. M.R. scrie **Voevod**, nu **Voevod**, cum era cunoscut în epocă. Avatarurile implică însă și mutații onomastice.

Lulu BENEȘTEAN

Dl. doctor de vaci

Venit de pe Someș călare pe cal alb, a găsit mediu prielnic să se „dezvolte” și cu ajutoare „din umbră” a ajuns un fel de senator peste legume, în folos personal.

Nici nu s-a instalat bine în senatul legumelor că a în-

ceput să latre în stînga și-n dreapta că ba e nepotul primarului, ba vărul prefectului, ba cuseru cu primul-ministru și că oricît s-ar lega cineva de el, rămîne mare și tare ca o stîncă în fața valurilor. Nu odată a mărturisit semenilor că el este pus pe căpătuială și că în scurt timp își face suma și va da cu tîfla la toată lumea. Și aici doctorul de vaci s-a ținut de cuvînt, altfel nu ne putem explica felul în care în numai cîteva luni de cînd a schimbat Someșul cu Cîmbul a reușit să achite un apartament de cîteva milioane de lei.

Confundînd „senatul legumelor” cu vaca, dl. doctor a scăpat mîna pînă la încheietură, pînă la cot și acum îl putem zări cu mîna infundată pînă la umăr și tare mi-e teamă că acolo va rămîne eu ea.

În repetate rînduri au fost semnalate forurilor competente escrocheriile acestui individ dar degeaba. Primăria a tăcut, Poliția a tăcut și ea, Garda Financiară de asemenea, cumpărătorii la fel. Dar noi domnilor nu o să tăcem pînă nu va fi rînduială în „senatul legumelor”.

Dan Ioan BOGDAN

MEMORIU

(Urmare din pag. 1)

ceastă dată să se verifice cum s-au făcut disponibilizările, ce criterii s-au avut în vedere, dacă a fost consultat Comitetul Sindicatului?

Se invocă mereu lipsa frontului de lucru. Sîntem curioși cîte deplasări a făcut conducerea în țară să procure cele necesare producției pentru a asigura de lucru oamenilor ca și aceștia să-și câștige existența. În schimb s-au adus biscuiți și paste făinoase chiar din import. Cui folosesc aceste afaceri și cine are profit de pe urma lor?

Știm că familia Dudău locuia într-un apartament de 4 camere dat de ICMJ unde a lucrat înainte. După plecarea din țară a maistrului, Heltner Mihai, a ocupat casa acestuia din Turnișor. Cine i-a repartizat această locuință și pe ce criterii? A fost consultat Comitetul Sindicatului?

La această casă s-au făcut o serie de amenajări cu personal din întreprindere, s-au transportat o serie de materiale cu mașinile întreprinderii. Există declarații în acest sens pe care le putem prezenta la nevoie.

Solicităm să se verifice lucrările executate la această casă. Dacă există deviz? Materialele folosite, proveniența lor, manopera utilizată, banii plătiți pentru lucrări, deosebite solicitări să se verifice dacă a predat apart. în care a locuit.

În loc să se ocupe de bunul mers al întrepr. directorul acoperă o serie de abuzuri ale unor cadre din întrepr., bineînțeles care l-au servit și pe el. E vorba de mec. șef. — ing. Simuleac Ovidiu care dirijează oamenii și materialele la diverse particulari și cei ce refuză sînt amenințați că vor fi dați afară. Avem declarații în acest sens pe care le putem prezenta la nevoie celor în drept.

Am sesizat Consiliul de Administrație — care nu numai că nu a analizat sau verificat cele sesizate — dar chiar ni s-a răspuns ironic (avem scris răspunsul la dosar).

Sînt zile cînd lipsește din întrepr. toată conducerea. Am sesizat acest lucru — ex. 13

mai 1992 — și ni s-a răspuns că „nu este de competența sindicatului”. Unde este și ce face conducerea întrepr. (avem răspunsul scris la dosar). Deci cum să meargă activitatea bine la noi? Aproape zilnic rămîne orașul fără pîine, nu sînt specialități, oamenii din oraș sînt foarte nemulțumiți, dar conducerea nu se implică în rezolvarea acestor probleme.

Urmărind presa, radioul, televiziunea, vedem cum primul-ministru acceptă zile în șir discuții cu sindicatele pe diverse probleme, unele re-luate de mai multe ori, pînă se ajunge la un consens, iar Consiliul de Administrație al S.C. SIMPA S.A. apreciază că cele sesizate de Comitetul Sindic. ori nu sînt reale, nu prezintă interes, ori nu sînt de competența sa.

Sîntem informați cum că directorul Dudău Ion va pleca în interes de serviciu în Italia, asta ar depăși orice limită, dînsul este economist și în ce calitate ar face deplasarea? Avem destui ingineri de specialitate, de ce nu ar pleca unul din ei? Ar fi bine de știut cine l-a propus și ce criterii au stat la baza propunerii? Probabil însă că după buna activitate desfășurată în întrepr. și după abuzurile făcute directorul Dudău merită și o răsplăt.

Folosirea autofurismului în interese personale.

A aprovizionat cu drojdie din import cu termen depășit societatea noastră și altele, și-a acceptat din motive care ar trebui cunoscute un preț al importatorului care ar trebui cunoscut. A aprovizionat cu zahăr societatea printr-un SRL din Sibiu la un preț avantajos dar nu știm cine a beneficiat de acest avantaj. A aprovizionat cu paste din import, cu toate că a existat și există posibilitatea achiziționării făinii din import și producerea pastelor în secția proprie, lucru care rezolvă și problema celor care stau în concediu fără plată.

Solicităm predarea locuinței din Turnișor în vederea repartizării conf. listelor de prioritate cu respectarea condițiilor stabilite.

Dacă nici după aceasta nu se va lua nici o măsură vom recurge la declanșarea de grevă în condițiile legii.

NOTĂ:

Acest memoriu a fost aprobat cu unanimitate de voturi de adunarea generală extraordinară din data de 3 septembrie 1992.

Președinte, rege, împărat

Astăzi, 8 septembrie 1992, cetățeanul Ion Cioabă, domiciliat în Sibiu, se încoronează drept REGE INTERNAȚIONAL AL ROMILOR, în localitatea Bistrița, comuna Costești, județul Vâlcea, unde are loc FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL ȚIGANILOR.

★

Pentru „omul” pe care majoritatea dintre noi îl cunoaște, nu are importanță faptul că ceea ce dorește el este anti-constituțional, nici că de la Curtea Constituțională s-a primit o adresă prin care i se

Cine seamănă vînt...

Poporul are o zicală înțeleaptă, rod al unei lungi și tragice experiențe: „Cine seamănă vînt, culege furtună”. Din nefericire, cel care a suportat în măsură însemnată efectele unor asemenea furtuni a fost tot poporul. Dar nici „semănătorii” n-au scăpat ușor; dimpotrivă, în timp ce poporul a rămas, ei au dispărut. Furtuna stîrnită de ei l-a spulberat în final tot pe ei. Așa au făcut și apoi au pățit naștiții, la fel s-a întîmplat și cu comuniștii. Dărimarea lor este însă doar începutul pedepsei, deoarece vine judecata lui Dumnezeu și osînda veșnică. Asta e soarta „semănătorilor” de vînt.

În „Fericirile” pe care Mîntuitorul Hristos ni le-a lăsat ca un îndreptar printre suferințele și nedreptățile vieții cotidiene și ale istoriei, există una pe care fiecare ar trebui să și-o scrie fie cît de discret, deasupra intrării în casă: „Ferițiți făcătorii de pace, că fiii lui Dumnezeu se vor chema”. În niciuna dintre celelalte „Fericiri” nu se promite un mai mare titlu de noblete, care implică nu doar o cinstită ne-a fost acordată nici îngerilor dar și accesul în împărăția Cerurilor.

Acum să judecăm puțin. Dacă făcătorii de pace vor fi chemați „fiii lui Dumnezeu”, atunci semănătorii de furtună vor putea fi socotiți „fii ai satanei”. Și nici nu e greu de înțeles motivul. În vreme ce Dumnezeu este Creator, diavolul este distrugător. Rodirea, deci creația, nu

este posibilă — fie în plan material, fie în plan spiritual — decît în starea de pace. Pacea este terenul pe care înfloresc virtuțile și faptele bune. Este ca vremea însorită și calmă pentru plantele dintr-o grădină. Dimpotrivă, furtuna distruge. Învrăjbirea furtunoasă dintre oameni are ca efect ruina materială și spirituală, săvîrșirea a numeroase abuzuri, crime și tot felul de păcate, cu urmări prelungite adesea peste generații. Cine oare își mai lucrează ogorul în vreme de furtună?

Să nu ne înșelăm. Orice învrăjbire care aduce furtună, indiferent în ce plan al vieții omenești, este ca deschiderea unei „cutii a Pandorei”. Cel ce o deschide își asumă riscul de a pleri el însuși în furtuna provocată și de a deveni primul responsabil pentru nenumăratele rele ce se vor săvîrși în focul patimilor dezlănțuite. Sîntem liberi să alegem între a ne manifesta ca „fii ai lui Dumnezeu”, apărînd și construind pacea între oameni, sau a ne manifesta ca „fii ai diavolului”, atacînd-o și dărîmînd-o. Dar cînd vom fi judecați de Dumnezeu pentru distrugerea păcii, nu vom mai fi liberi, ei vom urma sentința dată. De aceea, să fim făcători de pace, pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu și a face un mare bine oamenilor. Pentru aceasta, fiecare trebuie să fie mai înțîi în bună pace cu propria sa conștiință.

Prof. Dr. Anton MOISIN

COMUNICAT

Conducerea tuturor partidelor romilor din România îi anunță pe aceștia că s-a primit de la organizația ROMANII ROZEN din Germania informația că suma de peste 17 milioane de mărci, despăgubitoare pentru suferințele țiganilor din timpul războiului a fost luată de către Cioabă Ion și trebuie să o împartă egal tuturor romilor nu să o folosească în scopuri personale, sau pentru casa regală.

Președintele Partidului Romilor Nomazi și Căldărari din România
Iulian RĂDULESCU

(D.I.B.)

Mica publicitate

PIERDERE

• Pierdut legitimație serviciu, eliberată de I.P.I.M. 13 Decembrie Sibiu, pe numele Verman Maria. O declar nu-lă. (1259)

VINZARI

• Vind mașină fabricat în ghetă, laborator tip Frigocom — București și mașină tablat fondant, noi, nefolosite. Preț negociabil. Telefon 1 28 09 — Luduș, jud. Mureș. (1261)

• Vind butelie aragaz. Telefon 92/47 27 93. (P.G.)

DIVERSE

GERMAN EXPRESS vă invită în Germania cu autocarul în 9, 21, 30 septembrie. Telefon 44 46 48. (1195)

• Traduceri și legalizări acte în/din limba maghiară. Telefon 92/47 23 86 sau 43 59 10. (1238)

• Consistoriul Superior al Bisericii Evanghelice C.A. din România, cu sediul în Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 4, angajează de urgență un(o) contabil(ă). Condiție: cunoașterea limbii germane. Informații la telefon 43 36 80 sau 43 38 04. (1260)

Concert
extraordinar

Ministerul Culturii, Inspectoratul pentru Cultură, Muzeul Brukenthal, prezintă miercuri, 9 septembrie, ora 18, la saloanele Baroc ale Muzeului Brukenthal, **CONCERT EXTRAORDINAR** în ciclul **ANTONIO VIVALDI** și **CONCERTUL INSTRUMENTAL**, susținut de Formația camerală a Radioteleviziunii, „**PROMUSICA**”: Mariana Florescu — vioară; Lucia Trita — vioară; Simona Voicu — Violă; Maria Amariniei Oțelănu — violoncel; Veronica Maier — clavicord; Ioan Catianis — flaut; Vasile Nicolae — oboi; Miltiade Nenoiu — fagot. În program: Concertul pentru flaut „La notte”; Concertul pentru vioară „Toamna” din ciclul „Anotimpurile”; Concertul pentru fagot „La notte”; Concertul pentru oboi în la minor; Concertul pentru violoncel, în si minor; Concertul pentru flaut, oboi și fagot în re minor.

Liceul de Artă

ANUNȚĂ în data de 9 septembrie 1992, ora 9, selecție la:

- clasa I (germană) — muzică;
- clasele I-II (română) — muzică;
- clasa a IV-a (română) — coregrafie;
- clasa a V-a (română) — arte plastice;
- clasa a V-a (română) — muzică.

— 381 —

UNGURO-VALAHIA (III)

(Urmare din pag. 1)

voltarea fiecărui popor în sinele său, în ce-i este dat, trecându-se pentru asta, peste prejudecăți și comoditate.

Nu este cazul să reiau cele spuse anterior dar pericolul ce-l reprezintă, și pentru români și pentru unguri, singurele popoare neslave în această mare de populații, toate aflate într-o îngrijorătoare agitație, într-o primejdioasă resurrecție a naționalismelor, trebuie, cu insistență, subliniat. Căci de la Cehoslovacia, a cărei scindare s-a hotărât în mod pașnic, (nu neapărat și rațional) și până la Iugoslavia care a trecut de la oroarea războiului civil la abominabilul purificărilor etnice, toată gama nelegiuirilor, absurdului și nebuniei a cuprins popoarele slave ce ne înconjoară. Putem să stăm liniștiți? Putem, în fața pericolului comun să tot invocăm fantomele trecutului, purtându-ne ca niște oameni fără judecată?

Consider că e momentul urei adinei și responsabile reflecții unui efort de înțelegere a punctului de vedere, a durerii celui alt, de abandonare, măcar în parte, a mineriilor sterile, pentru ajungerea la rodnică pace, singura care poate duce, în final, la creștinăscă dragoste. Această a treia parte a discursului meu e dedicată tocmai acestui mare prag ce trebuie, în comun efort, să-l trecem, pentru realizarea, și între popoare, a iubirii lui Hristos.

Cele două congrese ale ma-

ghiarimii, ținute recent la Budapesta, au dezamăgit pe „naționaliști” români, pe toți cei care au sperat că se vor putea înfrupta copios din subiecte grase, gata servite. Cei de acolo, cu înțelepciune și moderație, le-au luat apa de la moară, i-au privat de speratul capital electoral. Dl. Funar însă e inepuizabil. Continuă să ne sperie cu pericolul maghiar și o face cu zgomot ca nu cumva să luăm aminte ce li se întâmplă fraților noștri de pe lângă Nistru care, dacă îndrăznesc să vorbească românește pe stradă, riscă să vină acasă cu dinții în batistă.

Cu toate că, (o confirmă dl. Racovițeanu) am profesia de a nu fi istoric, imi îngădui, în unele momente, să reflectez la soarta unor popoare din cele consemnate de istorie, ba mă gândesc chiar și la unele ce s-au născut, au evoluat și au dispărut fără să li se fi reținut măcar numele. Să fi dispărut ele de tot? Un neam trecut în neființă, să trăiască, după ce i-au dispărut și ultimii reprezentanți, doar în urmele materiale ce le-a lăsat, doar în memoria celor, din alte neamuri, care mai trăiesc? Sau există un spațiu unde, după alte legi și ierarhii, acel popor continuă ceva ce în lumea noastră se cheamă existență?

Nu putem să ne punem astfel de întrebări fără a nume fi. Nu putem să ne apropiem de acest tărâm, fie și cu înțelegerea, fără o sfioasă teamă: Ce rămâne dintr-un

neam când i se pierde, până și numele? Unde se ascunde el? Unde-i sunt adunate, vrednicia și răutățile spre a fi puse în cumpănă în ziua judecării? Numai urmele în piatră sau în pergamente să fie cele care rămân? Doar cei citiva lumuli de pământ să fie tot ce mai stăzîi scîiții? Doar niște dărâmături de temple egiptene tot ce a mai rămas după hiesoi? Doar cele câteva monumentale stînci, perfect roștuite, azi invadate de junglă, să-i mai reprezinte pe asteci?

Nu ne putem mulțumi cu comoditatea explicațiilor ieftine. Viața tristă în temnițele comuniste, prin straneitatea ei, a oferit supraviețuitorilor o anume detașare de material și le-a dat, multora, un acut sentiment de desprindere și cîtorva certitudinea dimensiuni transcendente a existenței. Dacă în viața unui om este important, cu atît mai de folos este în viața unui popor, să se ia seama la ce va fi... după. Cînd Iisus Nazarineanul a declarat în fața dregătorului roman: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, Pilat s-a simțit ușurat. Pe el nu-l interesa decît lumea asta, împărăția al cărui slujbaş era, dar noi care, ne putem spăla pe miini ca el, știind că o dimensiune transcendentă a lumii este? Că există și cei ce nu mai sînt?

Unguro-Valahia e o idee, menită să amintească anume că formele administrativ-teritoriale, organizatoric-statale, sînt tranzitorii, cîteoda-

tă doar episodice, dar neamurile sînt permanente. Primele sînt creații ale oamenilor, celelalte sînt după voința Celui de Sus; de aceea să ne fie îngăduit să atragem atenția ca nu cumva din cauza aspectelor să pierdem esențialul.

Episcopul Laszlo Tökés face greva foamei. Ca și în trecut, spre cîntea lui, se ridică împotriva minclunii, necinstei perseverării regimului în injustiție. Și o face supunîndu-se unei grele încercări. O face pentru toți, români și unguri. Dumnezeu să-i dea putere.

Îmi amintesc că ucenicii lui Iisus, după ce s-au străduit să scoată un demon dintr-un posedat, fără să reușească, cînd acesta a fost vindecat și-au întrebant învățătorul de ce ei n-au putut? Răspunsul a fost: „acest soi de draci nu iese decît prin post și rugăciune”. Postul pastor timişorean a descoperit că dracii comunismului fac parte din această categorie și pătruns de misiunea ce-o are s-a apucat să postească. El însă este un singur om și puterea întunericului mare. Se cuvine să nu-l lăsăm singur. Maghiari și români să ne alăturăm lui cu jertfa noastră. În zilele acestea, pentru alungarea Satanei din țară, să-ngeununchiem să postim și să ne rugăm împreună.

* Primele două părți ale articolului au apărut în revista „Puncte Cardinale”.

Nicolae Manolescu în județul Sibiu

(Urmare din pag. 1)

a remarcat vorbitorul. „Nu se poate ca întregul popor să fie culpabilizat în timp ce vinovați se plimbă în libertate. Trebuie să ne învingem frica pentru că, dacă nu vom face schimbarea acum, prin votul nostru, vina va fi a noastră”. Dl. Septimiu Sirbu, fost condamnat politic la 20 de ani muncă silnică. Această victimă a comunismului a menționat că are obligația față de propria conștiință de a se implica în politică. „Vă rog să vă implicați și dumneavoastră, nu neapărat să fiți membrii unui partid, dar să fiți alături de Convenția Democratică, pentru că C.D.-ul vrea cu adevărat schimbarea care ne va aduce alături de alte popoare civilizate. Votați chela, care va trebui să ne deschidă suferințele spre o viață mai demnă și mai bună”. Doamna dr. Rodica Barbaza a prezentat situația intelectualilor, care, de

fapt, nu s-a schimbat cu nimic în ultimii doi ani. Poetul Mircea Ivănescu a constatat felul decizii și deschis în care se-a manifestat auditoriul mediesan. „Îmbinați dorința dumneavoastră de schimbare, prin alegerea celor care vor schimbarea. Niciunde în lume, la conducerea unui stat nu a rămas aceeași echipă care a dus la dezastru țara. Din păcate România este o excepție și tocmai acest lucru trebuie să-l remediem” — a arătat vorbitorul. Aflat pentru prima dată la Mediaș, dl. Nicolae Manolescu a spus că nu se consideră un dizident, ci unul din milioanele de rezistenți. „Am încercat să rezistăm prin cultură. În ceea ce am scris și am publicat pot exista omisiuni sau inexactități, dar niciodată minciuni (...). Am trecut printr-o perioadă atît de cruntă, încît unora ne-am pierdut chiar și umorul. L-am pierdut mai ales după Revoluție. De ce? Poate pentru că niciodată societatea românească n-a fost atît de dezbinată ca în acești 3 ani. O societate nu e un loc al concordiei, un paradis, dar ce avem de împărțit?... Poate sărăcia, amintirile grele și grija zilei de mîine. Deși în România au murit de 10-12 ori mai mulți oameni decît în toate celelalte țări socialiste la un loc, n-am avut revoluția noastră politică. Ar trebui, în acest moment, ca cei care au condus țara la dezastru să stea de-o parte. Desigur, criminalii și vinovații trebuie pedepsiți, dar nu avem nimic cu nimeni, ei doar să ne lase în pace. Să nu-i mai auzim la radio și să-i vedem la televiziune și în presă bătîndu-și joc de noi, iar noi, ca niște mari proști să-i suportăm în continuare”. Considerînd că așa zisul conflict cu ungurii este

o creație artificială a unor minți violente și bolnave. N. Manolescu a spus: „Nu e o rușine să fii român, sau ungur, sau neam. E o rușine să nu fi om! Totul în această țară este și rodul lor. Oare nu e suficientă sfîșierea între cei ce vor noul și cei ce încă se agită de comunism, mai trebuie create și alte rup-turi?”

La încheierea mitingului în public s-au auzit afirmații că „ni s-a mai spălat sufletul” sau „cînd ți se vorbește așa, te mai simți și tu om”.

Mirșa

Tot sîmbătă, în jurul orei 17,00 dl. Nicolae Manolescu, Ioan Boborodea, Lucian Filip, Rodica Barbaza (candidați pentru Parlamentul României din partea Convenției Democratice), însoțiți de Sorin Șerbu și Aurel Maxim (primarul și respectiv viceprimarul Sibiului) s-au întîlnit cu locuitorii ai coloniei Mirșa. Peisajul acestei localități putea fi considerat ca extraterestru, dacă nu ar semăna în mod izbitor cu un nou Sarajevo. Gropi imense, pline de noroi, care punctează drumul, sînt un fleac pe lângă grămezile de gunoale și blocurile abandonate, distruse și jefuite, care dau coloniei aspectul unui lagăr de concentrare peste care a trecut războiul. Comparatia cu un lagăr nu este deloc deplasată, deoarece inclusiv aprovizionarea populației cu pine, legume, apă caldă și toate celelalte necesare traiului se face în mod sporadic sau deloc, locuitorii neavînd nici cel puțin posibilitatea de a beneficia de o cursă regulată de autobuze, care să-i după pînă la cea mai apropiată piață, cea de la Avrig. (Într-o sală de club în construcție sau în demolare?) pe jumătate ter-

minată, unde apa curgea prin tavan, cîteva zeci de oameni s-au strîns pentru a-și spune păsul viitorilor parlamentari. „Sîntem copii nimănui”. „Primarul fesenit al Avrigului nu se interesează de soarta noastră. Plinea lipsește, nu avem piață, Avrigul nu ne asigură nimic”. „Nu primim nici pămînt, pentru că sîntem considerați venetici, deoarece am fost aduși din toate colțurile țării”. Vrem să devenim o localitate de sine stătătoare cu o primărie și administrație proprie. Nu vrem să rămînem anonimi”. „Presă nu ajunge la noi, singura distracție sînt meciurile de fotbal, handbal și programele de la radio și televiziune, care sînt așa cum sînt”. Iată doar cîteva din durerile, care-i macină pe oamenii de aici, care sînt cazul tipic de victime ale megalomaniei comunismului ceausist devenit peste noapte un avorton neocomunist. „Aici nu e vorba de politică, ci de viață și de moarte”, a spus dl. Nicolae Manolescu, adăugînd „Unul dintre primele lucruri pe care îl voi face cînd voi ajunge în parlament va fi de a ridica problema Mirșa. Voi avea grijă ca și Comisiile Parlamentare să vină să vadă situația voastră. Voi face cît de mare scandal pot, ca să se afle despre voi. Va fi probabil unul din primele scandaluri parlamentare pe care îl voi face”. Situația fiind de-a dreptul catastrofală în această localitate, dl. Ion Boborodea a sugerat trimiterea unei delegații la Prefectură și la Consiliul Județean Sibiu. Este trist că autoritățile neglijează acești oameni și că trebuie să înceapă campania electorală pentru ca victimele de aici să aibă cui să-și spună păsul.